

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd post amotum Nestorium, cum Proclum ad Episcopatum eius quidam
prouehere voluissent, nonnulli Episcoporum Maximianum Constantinopolis
Episcopum deligendum proponebant. Cap XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

cauerat, grauius succensuit. Cyrillus verò adiuncto sibi Iuuenalio, quo Ioannem uiscatur, eum quoque abdicat. His rebus sic tum perturbatis & confusis, Nestorius cum contentionis pestem latius in vulgus emanare intelligeret, pœnitentia adductus, Mariam Deiparam vocauit, sic elocutus: Dicatur Maria Deipara, & offensiones animorum fedentur. Verùm nemo illum pœnitentia adductum, hæc dixisse existimauit: & propterea adhuc etiam Oasin incolit, tum episcopatu priuatus, tum multatus exilio. Atque concilii id temporis Ephesi conuocati, hic exitus fuit. Hæ res gestæ sunt Basilio & Antiocho Coss. quarto Calend. Iulij. Ioannes Antiochiam reuersus, multis Episcopis in vnum congregatis Cyrillum, qui iam Alexandriam rediit, abdicat. Paulo post, depositis inimicitiis, & amicitia reconciliata, sedes episcopales, alter alteri restituerunt. Post abdicatum Nestorium, grauis tumultus in ecclesia Constantinopolitana excitatus fuit: quippe populus propter inanem & stultam, vti supra dixi, Nestorii doctrinam diuisus est. Clerici autem communibus suffragiis illi anathema (sic enim nos Christiani sententiam contra alicuius blasphemiae auctorem pronunciatam solemus appellare, quando eam perinde notam omnibus facimus, ac si in columella incisa in loco publico collocaretur) palam denunciarunt.

Quòd post amotum Nestorium, cum Proclum ad Episcopatum eius quidam prouehere voluissent, nonnulli Episcoporum Maximianum Constantinopolis Episcopum deligendum proponebant.

CAP. XXXIII.

Constantinopoli alia etiã de Episcopo deligendo orta est cõtrouersia. Nam multi Philippo, cuius iam dudum mentionem fecimus, plures autem Proclo suffragati sunt. Atq; Proclus certe priores tulisset, si non quidam qui multum auctoritate valerent, illi obstitissent: docuissentq; canonem ecclesiae vetare, Episcopum alicuius ciuitatis nominatum, ad alteram ciuitatem transferri. Quæ quidem sententia in medium prolata, itaq; se habere credita, populi animos pacatos tranquillosq; reddidit. Idcirco trimestri spatio post abdicationem Nestorij percurso, Maximianus episcopus designatur: vir monasticum
vita

SOCRAT. HISTOR.

vitæ genus excolens : dignitatis gradu presbyter : opinionem pietatis iam pridem propterea consecutus , quòd monumenta , in quibus pij viri ex hac vita migrantes sepelirentur , suis impensis construenda curauerat . Literarum ignarus & expers fuit , vitamque quietam , aliisque minimè molestanti sibi propofuit ad traducendum .

Exempla quibus Author hic , vt videtur , confirmat , minimè prohibitum esse , quin à sede ad sedem quis transferri possit .

C A P. X X X V .

I A M verò , quoniam quidam propter ecclesiæ canonem , quem pro se afferebant , Proclum Episcopum Cyzici iam tum nominatum , in sede Episcopali Constantinopolis collocari prohibuerunt , de ea re pauca dicere statui . Qui tum ista afferere aggressi sunt , videntur mihi certè minimè vera dixisse , sed vel inuidia aduersus Proclum eadem confinxisse , vel tum Canones , tum alias res ad ecclesiarum utilitatem non raro gestas penitus ignorasse . Nam Eusebius Pamphilus in sexto libro historiæ ecclesiasticæ , Alexandrum ciuitatis cuiusdam Cappadociæ Episcopum , Hierosolymam voti causa contendentem à Hierosolymitanis detineri , Narcisci loco in Episcopatus gradu collocari , & reliquum vitæ tempus in illa ecclesia contriuisse memorat . Itaque res erat plane indifferens apud veteres , quoties ecclesiarum vsus poscebat , episcopum ab vna ciuitate ad alteram transferre . Quòd si quicquam intersit canonem de hac re sancitum huic historiæ adnectere , inde planè constabit , quàm perspicuè eum e mentiti sint hi , qui Proclum propterea in sede Episcopali collocari vetuerint . Canon ita se habet . Si quis Episcopus ad aliquam ecclesiam regendam designatus ad eam non iuerit , cum illud non ob suam ipsius culpam , sed vel quod populus illum reiecerit , vel aliam ob causam , quæ sit necessaria , factum sit , ei licebit honoris & ministerij ecclesiastici compotem esse , modò nihil faceat molestiarum ecclesiæ , in qua ipse conuentus agit , sed lubens approbet , quod concilium prouinciæ de re
in con-